

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **T. M. H.**, zastoupená Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**, sídlem Loretánské náměstí 5, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. listopadu 2017, č. j. 120685/2017-OPL, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. října 2018, č. j. 57 A 115/2017 – 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalovaného **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Velvyslanectví České republiky v Hanoji rozhodnutím ze dne 5. října 2017, č. j. 3048/2017-HANOI-II zamítlo žádost žalobkyně o upuštění od osobního podání žádosti o zaměstnaneckou kartu a zároveň řízení o této žádosti zastavilo. Rozklad žalobkyně proti tomuto rozhodnutí zamítl ministr zahraničních věcí rozhodnutím označeným v záhlaví. Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) nicméně obě uvedená rozhodnutí vyhodnotil jako nezákonná a v záhlaví označeným rozsudkem je zrušil.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost. Jelikož tato kasační stížnost neobsahovala všechny zákonem stanovené náležitosti, Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 27. listopadu 2018, č. j. 6 Azs 346/2018 - 5 vyzval, aby prokázal, že zaměstnanec, který je pověřen za něj v řízení o kasační stížnosti jednat, má vysokoškolské právní vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a aby odstranil vady kasační stížnosti (doplnil důvody a závěrečný návrh). Nejvyšší správní soud k tomu stěžovateli stanovil lhůtu jednoho měsíce od doručení uvedeného usnesení.

[3] Usnesení č. j. 6 Azs 346/2015 - 5 bylo stěžovateli doručeno do datové schránky dne 29. listopadu 2018, soudem stanovená měsíční lhůta marně uplynula v pondělí 31. prosince 2018.

[4] Stěžovatel tedy nesplňuje jednu z podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem, neboť neprokázal, že zaměstnanec, který za něj v tomto řízení jedná, má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie [§ 105

odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tato skutečnost představuje důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Stěžovatel zároveň v zákonné jednoměsíční lhůtě (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) neodstranil vady kasační stížnosti. Absence důvodů kasační stížnosti je nedostatkem, pro nějž nelze pokračovat v řízení, a důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost z uvedených důvodů odmítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 aplikovaný na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2019

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu